

MATTHEÛS

8:18-22

Jezus verlangt van Zijn volgelingen dat zij de kosten berekenen en Zijn roeping boven zekerheid en familieverplichtingen stellen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/8-18-22

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus kiest toegewijde volgelingen	7 min	3
2	De schriftgeleerde wil Jezus volgen	4 min	6
3	De kosten van Jezus volgen	8 min	8
4	Eerst mijn vader begraven	3 min	11
5	Laat de doden hun doden begraven	3 min	13
	Om verder te lezen		15

1

Jezus kiest toegewijde volgelingen

We gaan naar Mattheüs hoofdstuk 8 en vervolgen onze studie van het leven van Jezus Christus bij vers 18. We beginnen bij Mattheüs 8:18. Mattheüs schrijft:

Toen Jezus een grote menigte om Zich heen zag, gaf Hij bevel naar de overkant te varen.

MATTHEÛS 8:18

waarmee de overkant van het Meer van Galilea wordt bedoeld. Het bevel werd aan de discipelen gegeven om Hem in een boot naar de overkant van het meer te brengen, om deze menigten te ontwijken.

En er kwam een schriftgeleerde naar Hem toe en zei tegen Hem: Meester, ik zal U volgen, waar U ook heen gaat. En Jezus zei tegen hem: De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen. Een ander uit Zijn discipelen zei tegen Hem: Heere, sta mij toe dat ik eerst wegga en mijn vader begraaf. Maar Jezus zei tegen hem: Volg Mij, en laat de doden hun doden begraven. En toen Hij aan boord van het schip gegaan was, volgden Zijn discipelen Hem.

MATTHEÛS 8:19-23

Daar komen we nog op terug.

Laten we eens kijken naar deze twee mannen, die Jezus benaderden toen Hij op het punt stond naar de overkant te gaan. We lezen in vers 18:

Toen Jezus zag dat er een grote menigte om Hem heen stond, gaf Hij het bevel om te vertrekken.

Dat is interessant. Jezus werd beslist door andere dingen gedreven dan veel predikers tegenwoordig. Wanneer een prediker merkt dat zijn bediening aandacht begint te trekken en er mensenmassa's op afkomen, is dat gewoonlijk niet het moment waarop hij wil vertrekken en het op een andere plaats wil proberen. De meeste voorgangers beoordelen hun succes, of zelfs de wil van God voor hun bediening, zo lijkt het, aan de hand van de vraag of ze veel mensen bereiken en of veel mensen zich aangetrokken voelen tot hun gemeente of samenkomsten. Als dat zo is, wordt dat als een teken van succes beschouwd.

Volgens de natuurlijke manier van redeneren is het een vergissing als een voorganger juist op het moment dat de bediening groeit, op vakantie of met sabbatsverlof gaat. Volgens de gangbare manier van denken moet hij in de buurt blijven en ervoor zorgen dat hij die groei goed begeleidt. Maar hier staat Jezus aan het begin van een nog vrij jonge bediening in Galilea. De mensen beginnen nog maar net aandacht aan Hem te schenken. Hij geneest iedereen en drijft demonen uit. Het nieuws verspreidt zich. Van overal komen menigten naar Hem toe. Dus zegt Hij tegen Zijn discipelen: 'Laten we hier weggaan. Laten we in de boot stappen en naar de overkant van het meer gaan.'

Het meer hier is het Meer van Galilea, dat in feite een heel groot meer is. Jezus en Zijn discipelen staken het vaak over. De discipelen hadden boten, omdat sommigen van hen vissers waren geweest voordat ze volgelingen van Jezus werden. Hoewel ze hun beroep als visser hadden opgegeven om Jezus te volgen, hadden ze niet per se al hun uitrusting weggedaan. Deze boten werden ingezet om Jezus te vervoeren wanneer Hij naar de overkant van het water wilde gaan.

Het is verbazingwekkend, want Jezus begint hier te zien dat Zijn bediening resultaten oplevert. Tijdens het eerste jaar van Zijn bediening bleef Hij vrijwel onbekend. Nu begint Hij aan het tweede jaar van Zijn bediening en begint Hij enige aandacht te krijgen, en de menigten komen naar Hem toe. Hij zou een grote gemeente kunnen opzetten. Hij zou grote collectes kunnen houden. Als Hij de Romeinen wilde verdrijven, begon Hij het soort steun van het volk te krijgen dat zo'n plan uitvoerbaar zou kunnen maken. Maar dat wilde Hij niet.

Jezus was er nooit van gecharmeerd dat grote menigten Hem volgden. In de hele bediening van Jezus zul je merken dat Hij kwaliteit belangrijker vond dan kwantiteit. Ik wil niet zeggen dat grote aantallen mensen Hem niets konden schelen, want ik geloof dat Jezus om alle mensen gaf en dat Jezus wilde dat allen behouden werden. Maar Hij dacht anders dan velen van ons over wat mensen werkelijk nodig hebben.

Velen van ons vinden dat mensen er vooral toe gebracht moeten worden zich stevig aan de gemeente te verbinden. Als we er maar voor zorgen dat ze regelmatig naar de gemeente komen, dan horen ze preken en worden ze misschien zelfs behouden. Als we ervoor kunnen zorgen dat ze preken blijven horen nadat ze behouden zijn, kunnen we ze waarschijnlijk binnen de kudde houden. Het zal goed zijn voor de gemeente, het zal goed zijn voor hen, en hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Het beste wat we kunnen doen, denken we, is hopen op grote menigten mensen die trouw de samenkomsten bezoeken.

Dat was kennelijk niet wat Jezus ervan vond. Jezus probeerde nooit grote menigten aan te trekken. Laat ik dit duidelijk maken: Jezus probeerde niemand ervan te weerhouden Hem te volgen als diegene oprecht was. Hij deed tenslotte in Mattheüs hoofdstuk 11 een algemene uitnodiging. Hij zei:

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel.

MATTHEÛS 11:28-29

Dat was een algemene oproep aan allen die vermoeid waren, en iedereen die dat wilde, kon komen en Hem volgen.

Maar als iemand Hem wilde volgen, moest hij oprecht zijn. Hij moest oprecht en toegewijd zijn, want Jezus volgen zou niet altijd populair blijven. Op dit specifieke moment in Zijn bediening werd Jezus erg populair, en veel mensen zouden op de kar hebben willen springen. Hij had tenslotte zojuist de hele nacht iedereen in de stad die

ziek was genezen en demonen uitgedreven. Zijn bediening breidde zich uit en Zijn reputatie verspreidde zich. Als mensen vanaf het allereerste begin bij Zijn beweging betrokken wilden raken, was dit het moment om op de kar te springen.

Dit was het moment om op de kar te springen, want Hij was degene om wie alles draaide. Als Hij aandelen aan het publiek had aangeboden, dan was dit het moment geweest om die aandelen vanaf het begin te kopen, want ze stonden op het punt om enorm in waarde te stijgen. Maar zo ging Jezus niet te werk. Het kon Hem niet schelen of er een heleboel mensen op de kar sprongen, of dat er mensen waren die alleen maar de wonderen wilden zien. Jezus wilde toegewijde discipelen, en dat zien we geïllustreerd in Zijn reacties op deze twee mannen.

De menigte kwam eraan. Maar Jezus moedigde de nieuwsgierigen niet aan Hem te volgen. Dat had Hem de schijn van grote invloed en roem kunnen geven — iets waar veel mensen, onder wie veel predikers, naar verlangen — maar daarin was Hij niet geïnteresseerd. Hij vermoedde dat de mensen geen toegewijde discipelen waren. Dat ontdekte Hij, of in elk geval stelde Hij twee van hen bij deze gelegenheid op de proef.

2

De schriftgeleerde wil Jezus volgen

Toen Hij in de boot stapte om naar de overkant te varen en aan de menigte te ontkomen, kwam er een zekere schriftgeleerde naar Hem toe en zei iets tegen Hem. Nu was een schriftgeleerde wat godsdienst betreft meestal een Farizeeër. De Joden behoorden tot verschillende godsdienstige groeperingen. Er waren Sadduceeën en Farizeeën. Er waren Essenen en zeloten. De Essenen waren een sterk afgescheiden groep in de woestijn. We komen hen in de Evangeliën nooit tegen. Maar de zeloten waren een politiek zeer actieve groep, die geloofde dat de Romeinen omvergeworpen moesten worden en dat Palestina bevrijd moest worden van zijn buitenlandse onderdrukkers. Het was vooral een politiek gemotiveerde groep.

De grotere godsdienstige groeperingen in Israël waren de Farizeeën en de Sadduceeën. Van hen hadden de Farizeeën de meeste invloed als het ging om hun populariteit onder het volk. Volgens Josephus waren er in Israël slechts ongeveer drieduizend Farizeeën,

maar hun invloed stond niet in verhouding tot hun aantal. De mensen waren geneigd de Farizeeën als vromer te beschouwen dan hun rivalen, de Sadduceeën. De Sadduceeën waren minder geestelijk. Ze geloofden zelfs niet in bepaalde geestelijke zaken, zoals engelen en geesten, enzovoort, en ze sloten meer compromissen. De Sadduceeën werkten in feite meer samen met de Romeinse overheersers en leken er minder naar te verlangen dat de Romeinen verdreven zouden worden.

De schriftgeleerden behoorden meestal tot het kamp van de Farizeeën. Ze bestudeerden de wet en de rabbijnse tradities. Op dit punt in Zijn bediening voelden niet veel Farizeeën zich tot Hem aangetrokken, althans niet in welwillende zin. Later in het boek Handelingen zien we dat heel wat Farizeeën gelovig werden en zich bij de gemeente voegden. Een van de voornaamsten onder hen was Saulus van Tarsus, die de apostel Paulus werd. Maar in deze periode van Jezus' bediening werd Hij gewoonlijk door Farizeeën tegengewerkt. Hier hebben we een uitzondering.

Deze schriftgeleerde was waarschijnlijk een schriftgeleerde uit het kamp van de Farizeeën, aangezien de meeste schriftgeleerden daartoe behoorden. Hij kwam naar Jezus toe en zei:

Meester, ik zal U volgen, waar U ook heen gaat.

Dat klinkt als toewijding. Hij zei niet alleen: „Ik zou graag eenmaal per week naar de gemeente komen en mijn tienden betalen.” Hij zei: „Ik ben bereid al mijn andere reisplannen en al mijn andere verplichtingen op te geven en gewoon met U mee te gaan, waar U ook heen wilt.” Dat getuigt van een behoorlijk verregaande toewijding.

Hoe zit dat met jou? Zou jij gewoon je baan opgeven en overal heen gaan waar Jezus wil dat je heen gaat? Misschien zou je dat doen. Ik wil niet suggereren dat je dat niet zou doen. Er zijn beslist veel mensen die dat zouden doen. Maar laten we eerlijk zijn: er zijn ontzettend veel mensen in de gemeenten die belijden christen te zijn en die zelfs volwaardig lid zijn, maar die er nooit over zouden peinzen hun loopbaan op te geven om iets radicaals te doen, zoals eenvoudigweg met Jezus rondtrekken en deel uitmaken van Zijn rondtrekkende gezelschap. Toch staat hier een man die zegt: „Heere, dat zal ik doen. Ik zal opgeven waar ik mee bezig was en U volgen.”

Natuurlijk kan deze schriftgeleerde al een rondtrekkend bestaan hebben geleid. Misschien volgde hij een andere leider. Misschien stond hij eerder onder een andere rabbi. Dat weten we niet. Maar Jezus vermoedde dat deze man niet volledig had begrepen wat het betekent om Hem te volgen, zoals zo vaak het geval was. De mensen dachten dat ze wisten wat het betekende Hem te volgen en dachten dat ze Hem toegewijd waren. Maar vaak wilde Hij hen op de proef stellen om te zien of ze het werkelijk begrepen en bereid waren de prijs te betalen.

3

De kosten van Jezus volgen

Jezus zei tegen hem:

Vossen hebben holen en vogels hebben nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plek om Zijn hoofd neer te leggen.

Dat wil zeggen dat Hij geen vaste woning had, hoewel Hij, wanneer Hij in Kapernaüm was, vaak in het huis van Petrus verbleef. Toch moest Hij veel reizen en bracht Hij soms weken achtereen, zo niet maanden achtereen, buiten Zijn verblijfplaats door. Soms moest Hij buiten onder de sterren slapen. Ongetwijfeld werd Hij soms door vreemden in huis genomen. Dat weten we niet.

Vanaf het moment dat Jezus geboren werd, in de nacht waarin Hij geboren werd, had Hij geen gebruikelijke plaats om Zijn hoofd neer te leggen. Zijn ouders moesten die nacht in een ossenstal slapen en Jezus werd in een kribbe geboren. Het grootste deel van Zijn jeugd had Hij wel een thuis bij Zijn ouders en werkte Hij in een timmerwerkplaats. Maar toen Hij eenmaal van huis wegging, begon Hij rond te reizen en had Hij geen vaste plek die Hij Zijn thuis kon noemen. Dat betekende dat degenen die Hem wilden volgen, ook met die onzekerheid moesten leven over waar ze de volgende nacht zouden slapen, en waarschijnlijk ook waar ze hun volgende maaltijd vandaan zouden halen.

Dat geldt niet noodzakelijk voor iedereen die Jezus tegenwoordig volgt, want niet iedereen is geroepen om rondtrekkend prediker te zijn, zoals Jezus dat was. Maar iedereen krijgt natuurlijk het gebod Hem te volgen in de zin dat je Zijn wil doet, Zijn

onderwijs volgt en Hem navolgt in Zijn karakter en Zijn gehoorzaamheid aan Zijn Vader. Maar er zijn verschillende roepingen. Niet alle mensen zijn tegenwoordig geroepen om dakloos te zijn om Jezus te volgen. In die tijd moest je echter op precies dat voorbereid zijn als je Hem overal wilde volgen.

De schriftgeleerde was er kennelijk niet aan gewend om rond te trekken zonder een vaste verblijfplaats, en daarom confronteerde Jezus hem daarmee. Hij zei dat zelfs de vossen holen hebben om in te slapen. Een vos weet altijd waar zijn hol is en keert elke nacht naar dezelfde plek terug. De vogels hebben nesten. Ze hebben een vaste plek om te slapen. Maar Hij zei:

En Jezus zei tegen hem: De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen.

MATTHEÛS 8:20

Wat Jezus natuurlijk zei, was dat Hij in deze wereld niet eens zoveel zekerheid en welvaart had als sommige dieren in het bos. De vogels en de vossen hadden vaste onderkomens om naar terug te keren, maar Jezus niet. Hij was niet rijk toen Hij op aarde was. Hij bezat niet veel. Hij reisde met weinig bagage. Hij zei tegen de schriftgeleerde: 'Is dit werkelijk de manier waarop je wilt leven? Weet je zeker dat je Mij wilt volgen? Als Ik nergens Mijn hoofd kan neerleggen en jij bij Mij bent, zul jij waarschijnlijk ook nergens jouw hoofd kunnen neerleggen.'

Hij liet de man weten dat hij op behoorlijk wat ongemak voorbereid moest zijn als hij Hem wilde volgen. Nogmaals, velen van ons die Jezus volgen, hebben niet werkelijk veel ongemak hoeven te doorstaan. Maar tegelijkertijd betekent Jezus volgen dat je doet wat Hij maar wil dat je doet. In dit geval trok Jezus door het land. Als iemand Hem wilde volgen, betekende dit dat hij met Hem mee moest trekken, naar Zijn onderwijs moest luisteren, moest doen wat Hij zei en beschikbaar moest zijn om te doen wat Hij hem opdroeg.

Tegenwoordig is Jezus natuurlijk niet telkens maar op één plaats. Hij is overal, en wij kunnen Hem volgen zonder dat we ons per se naar een andere geografische plaats hoeven te verplaatsen, tenzij Hij ons zegt dat te doen. Maar het punt is dat we nog

altijd dezelfde toewijding moeten hebben om Hem te volgen, ook als dat dakloosheid betekent, ook als dat armoede betekent en ook als dat betekent dat ons dingen worden ontnomen die wij als normaal beschouwen. Wat is er nu normaler dan onderdak?

De apostel Paulus zei tegen Timotheüs:

Als wij echter voedsel en kleding hebben, zullen wij daarmee tevreden zijn.

1 TIMOTHEÛS 6:8

Hij zei dit in Eerste Timotheüs, hoofdstuk 6. Toen ik op school zat, leerde ik dat de mens drie basisbehoeften heeft: voedsel, kleding en onderdak. Maar Paulus zei tegen Timotheüs dat we tevreden moeten zijn als we alleen voedsel en kleding hebben. Hij noemde onderdak niet. Misschien bedoelde hij met kleding eenvoudigweg bedekking, waar ook onderdak onder zou kunnen vallen. Maar Jezus had soms geen gewoon onderdak. Soms had Hij eenvoudigweg geen plek die Hij Zijn thuis kon noemen. Dat is een manier van leven die veel mensen ongemakkelijk en onaangenaam zouden vinden.

Jezus zei tegen deze man: ‘Dit is in wezen wat je te wachten staat als je Mij volgt.’ We lezen nooit meer iets over deze man, en daarom is het waarschijnlijk dat hij, toen hij eenmaal hoorde wat het hem zou kosten, niet meer zo snel bereid was om Jezus te volgen. We weten het niet, en we willen hem niet te streng beoordelen. Misschien zei deze man toen hij het hoorde: ‘Goed, daar heb ik geen bezwaar tegen. Ik zal U volgen’, en misschien is hij een van de volgelingen van Jezus geworden.

Jezus had tenslotte veel volgelingen. Meestal denken we aan de twaalf, maar de twaalf waren eenvoudigweg de apostelen die Jezus koos uit de grotere groep mensen die Hem volgden. En Hij had veel mensen die Hem volgden. Deze schriftgeleerde kan een van hen geworden zijn, maar misschien ook niet. Eén ding is echter duidelijk: het doel van dit verhaal is niet ons te laten weten wat de schriftgeleerde uiteindelijk deed. Het doel van het verhaal is te laten zien dat Jezus er niet op gebrand was gevolgd te worden door mensen die de kosten niet hadden berekend.

Het is gemakkelijk om mensen tot een openbare geloofskeuze op te roepen nadat je een evangelieboodschap hebt gebracht waarin alles draait om het naar de hemel gaan, maar die niets zegt over het dragen van het kruis of het ondergaan van vervolging ter wille van Jezus. Tegenwoordig worden er veel evangelieboodschappen gebracht die het hebben over alle mooie kanten: dat Jezus je ziekte geneest, je voorziet van alles wat je nodig hebt, je innerlijke rust geeft en je uiteindelijk naar de hemel brengt. Veel mensen reageren op zulke oproepen tot een openbare geloofskeuze, maar velen van hen hebben nooit gehoord wat het werkelijk kost om Jezus te volgen.

En wat zijn die kosten? Dat kan ik niet zeggen, want ik weet het niet. Voor verschillende mensen zullen de kosten uit verschillende dingen bestaan. Voor sommigen zal het hun leven zelf kosten. Zij zullen als martelaren sterven. Anderen zal het financieel iets kosten, of op een andere manier. Maar het punt is dat we bereid moeten zijn elke prijs te betalen, wat die ook is, met inbegrip van het martelaarschap, als het daarop aankomt. In dit geval hoefde deze man er alleen maar op gewezen te worden dat Jezus geen vaste woonplaats had. Als hij Hem wilde volgen, zou hij misschien soms buiten moeten slapen. Dit kan hem hebben afgeschrikt, maar misschien ook niet. Eén ding kunnen we echter zien: het enkele feit dat er een menigte achter Hem aan kwam, maakte Jezus niet enthousiast over het vooruitzicht een beroemde prediker te worden. Hij wilde dat iedereen die Hem volgde de kosten zou berekenen en werkelijk vastbesloten zou zijn om verdrukkingen te lijden als een goed soldaat van Jezus Christus, zoals Paulus volgens mij tegen Timotheüs zei in 2 Timotheüs 2, vers 3.

4

Eerst mijn vader begraven

Wat gebeurt er vervolgens? In vers 21 is er nog een man. Mattheüs 8:21-22 zegt:

Een ander uit Zijn discipelen zei tegen Hem: Heere, sta mij toe dat ik eerst wegga en mijn vader begraaf. Maar Jezus zei tegen hem: Volg Mij, en laat de doden hun doden begraven.

MATTHEÛS 8:21-22

Van deze man wordt niet gezegd dat hij een schriftgeleerde was, zoals de andere man. Maar van hem wordt daadwerkelijk gezegd dat hij een van Zijn discipelen was. Wanneer we ‘een van Zijn discipelen’ horen, moeten we niet denken dat dit een van de twaalf apostelen betekent. Het woord ‘discipel’ wordt in de Schriften namelijk veel ruimer gebruikt dan het woord ‘apostel’. Er waren veel discipelen, maar in de tijd dat Jezus op aarde rondging waren er slechts twaalf apostelen. Daarom moeten we niet zonder meer aannemen dat het Petrus, Jakobus, Johannes, Thaddeüs, Andreas of een van die anderen was die deze vraag stelde. Het was gewoon iemand die Jezus was gaan volgen, misschien samen met vele anderen.

Hij beseftte dat dit hem van zijn familie scheidde en zei:

Heer, mag ik misschien eerst mijn vader gaan begraven?

Dat lijkt een redelijk verzoek. Als je vader gestorven is, kan het inderdaad jouw verantwoordelijkheid zijn hem te begraven. Maar veel geleerden geloven dat de formulering van deze man niet eens suggereert dat zijn vader al gestorven was.

Je denkt misschien: ‘Waarom zou hij zeggen dat hij zijn vader moest begraven als zijn vader niet gestorven was?’ Het is een manier van spreken. Zijn vader kan nog in leven zijn geweest, maar de zoon kan het als zijn plicht hebben beschouwd om thuis te blijven totdat zijn vader gestorven en begraven was. Met andere woorden, hij had de verplichting bij zijn familie te blijven totdat hij zijn vader begraven had. Dat kon nog vele jaren duren.

Sommige geleerden geloven dat deze man niet iemand was die zojuist zijn vader had verloren en hem dringend moest begraven. Hij was veeleer iemand die gewoon thuis wilde blijven totdat de aanspraken die zijn vader op zijn leven maakte, met de dood van zijn vader zouden zijn vervallen. Wanneer zijn vader eenmaal begraven was, kon hij doen wat hij wilde en Jezus volgen.

Er zijn veel mensen die Jezus tijdens het leven van hun ouders niet volgen, omdat hun ouders het niet zouden goedkeuren. Maar Jezus zei ergens anders, in Mattheüs 10:

Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

MATTHEÛS 10:37

Het is belangrijk Jezus te volgen, of je ouders het nu goedkeuren of niet. Het is gemakkelijk om te zeggen: 'Als mijn ouders dood zijn, weten ze niet wat ik doe. Daarom kan ik ermee weggkomen dat ik dingen doe die ik altijd al voor God heb willen doen, want ze zouden het nooit goedkeuren als ik ze tijdens hun leven deed.'

Zodra je volwassen bent, moet je Jezus volgen ondanks de afkeuring van je ouders. Als Hij roept, moet je volgen. Jezus zei het zo tegen deze man:

Volg Mij en laat de doden hun eigen doden begraven.

5

Laat de doden hun doden begraven

Wat betekent dat?

Laat de doden hun eigen doden begraven.

Deze man wilde zijn vader gaan begraven. Zijn vader was misschien al dood, of de man wilde ten minste wachten totdat zijn vader dood was, zodat hij hem kon begraven. Maar Jezus zei dat wanneer de doden begraven moeten worden, je dat niet zelf hoeft te doen. Er zijn bepaalde taken die geestelijk dode mensen net zo goed kunnen uitvoeren als geestelijk levende mensen. Laat degenen die geestelijk dood zijn dode lichamen begraven. Jezus zei in feite: 'Ik roep jou om Mij te volgen en het evangelie te prediken. Niet iedereen kan dat doen.'

De christelijke roeping is een unieke roeping om iets te doen wat niet iedereen kan doen. Alleen mensen die door de Heilige Geest zijn wedergeboren, de Heilige Geest hebben ontvangen en gaven voor de bediening hebben gekregen, kunnen ooit

werkelijk met succes het evangelie prediken en het Koninkrijk van God verbreiden. Dat is iets wat alleen christenen kunnen doen.

Er zijn veel beroepen, waaronder het begraven van dode mensen, die uitgeoefend kunnen worden door mensen die geestelijk helemaal niet levend zijn. Niet-christenen kunnen sommige taken net zo goed uitvoeren als christenen, omdat voor die taken niemand nodig is die geestelijk leeft, iemand die opnieuw geboren is.

Jezus zegt tegen deze man: 'Je hebt een hogere roeping dan dat. Je vader kan door anderen begraven worden. Iedereen kan een dood lichaam begraven, christen of niet. Maar Ik roep je om prediker te worden. Ik roep je om met Mij rond te reizen en te dienen, en niet iedereen kan dat doen. Laat degenen die geen christen zijn en geestelijk dood zijn, de taken uitvoeren die zij net zo goed kunnen doen als christenen. Maar jij wordt geroepen om iets te doen wat alleen een christen kan doen, namelijk een dienaar van het evangelie zijn, een volgeling van Jezus Christus, en iemand die het Koninkrijk van God kan verbreiden.'

Dat is een veel hogere roeping dan gewoon thuis te blijven, het je ouders naar de zin te maken en het soort loopbaan te kiezen waarvan zij altijd hoopten dat je die zou hebben, en je pas vrij te voelen om te doen wat je al die tijd voor God had moeten doen wanneer je vader gestorven en begraven is.

Abraham maakte die fout, want God riep hem om zijn vader en zijn vaderland te verlaten, en dat deed hij niet. Hij trok samen met zijn vader weg en kwam niet helemaal op de plaats waar God wilde dat hij naartoe ging. Je kunt daarover lezen in hoofdstuk 11 van Genesis. Pas toen Abrahams vader stierf, gehoorzaamde Abraham God uiteindelijk en ging hij het land Kanaän binnen. Abraham maakte deze fout. Jezus zei tegen deze man dat hij die fout niet moest maken.

Je vader begraven kan iedereen. Het evangelie prediken kan alleen gedaan worden door degenen die geroepen zijn. Laat degenen die geestelijk dood zijn dus doen wat zij goed genoeg kunnen doen, en doe jij datgene wat alleen een door God geroepen gelovige kan doen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 8:18
- Mattheüs 8:19-23
- Mattheüs 11:28-29
- Mattheüs 8:20
- 1 Timotheüs 6:8
- Mattheüs 8:21-22
- Mattheüs 10:37

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.